

BACKGROUND REPORT

Rozšiřování EU

Jana Staňková
jana.stankova@amo.cz

Obsah

1	Jak číst background	3
2	Pojmový slovníček	3
3	Úvod	4
	3.1 Co je to Evropská unie?	4
	3.2 Evropská rada	4
	3.3 Evropská integrace	4
4	Výhody a nevýhody rozšiřování	5
	4.1 Proč chtějí státy do EU? A proč z EU?	5
	4.2 (Ne)výhody rozšiřování z pohledu EU	7
5	Podmínky pro členství	7
6	Kandidátské země a potenciální kandidátské země	8
7	Závěr	10

1 Jak číst background

Tento Background report (dále jen „BGR“) byl napsán pro účely simulovaného jednání Evropské rady v rámci regionální simulace Staň se diplomatem! pod záštitou Pražského studentského summitu. Cílem tohoto BGR je seznámit účastníky s problematikou rozšiřování Evropské unie a poskytnout jim základní informace o Evropské radě tak, aby získali znalosti potřebné k simulovanému jednání. Pro širší vhled do tématu se

doporučuje pracovat se zdroji uvedenými na konci dokumentu, jelikož v omezeném rozsahu tohoto BGR nelze pokrýt celou problematiku. Pro větší přehlednost byl na začátek tohoto BGR vložen pojmový slovníček, který krátce vysvětluje pojmy, se kterými se čtenáři v textu setkají a jejichž význam je pro lepší orientaci v tématu dobré vyjasnit.

2 Pojmový slovníček

demokratický deficit = situace, kdy vedení orgánů moci není dostatečně demokratické a občané/voliči ztrácí schopnost tyto orgány ovlivnit či kontrolovat¹

Eurozóna = skupina zemí v Evropské unii, jejichž oficiální měnou je euro

Evropská rada = orgán Evropské unie, v rámci jehož summitů se scházejí nejvyšší státní představitelé členských států²

integrace = postupné sblížení evropských států, které svojí rozsáhlostí přesahuje běžnou mezinárodní spolupráci³

mezinárodní spolupráce = proces výhodné spolupráce mezi státy

suverenita = svrchovanost, nejvyšší moc ve státě, která náleží každému nezávislému státu

vnitřní trh = prostor bez vnitřních hranic, v němž jsou zajištěny čtyři základní svobody: volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu⁴

3 Úvod

3.1 Co je to Evropská unie?

Evropská unie je skupina 27 států Evropy, které společně tvoří integrační uskupení. To znamená, že členské státy, které jsou součástí Evropské unie, jsou nejen svrchovanými státy, ale v rámci Evropské unie také sdílí společné politické postoje, spolupracují v ekonomických a bezpečnostních otázkách a prohlubují vzájemné vztahy. Zároveň se ale tyto státy při formování EU musely vzdát určité části svých pravomocí a dát je unijním orgánům, aby takto úzká spolupráce mohla vzniknout a Evropská unie mohla dosahovat svých cílů.⁵ Tím byla suverenita států částečně přenesena na orgány Evropské unie. Ze vzájemné spolupráce členské státy profitují a navzájem nejsou ve vojenském konfliktu.⁶

3.2 Evropská rada

Evropská rada je jedním z hlavních orgánů Evropské unie. V rámci něj se setkávají politické špičky členských zemí (premiéři/prezidenti dle typu státního zřízení). Takovým setkáním se říká summity a konají se minimálně čtyřikrát ročně v Bruselu. Účelem těchto setkání je hledání společných postojů a formulace strategií dalšího vývoje Evropské unie.⁷ Evropská rada je tak platformou pro debatu o hlavních, nejsložitějších a nejcitlivějších politických otázkách a o celkovém směřování Evropské unie.⁸ Mezi agendu Evropské rady tak patří kurz zahraničně-bezpečnostní politiky, migrační a azylové otázky nebo třeba jmenování kandidátů do významných funkcí v rámci ostatních orgánů EU.⁹

Evropská rada má svého předsedu, který tato jednání řídí – v současnosti tuto pozici zastává Belgičan Charles Michel, kterému však v listopadu 2024 skončí jeho druhý mandát.¹⁰ Na jeho postu ho poté od 1. prosince 2024 nahradí nově zvolený Portugalec António Costa.¹¹

Zasedání se rovněž účastní i předseda Evropské komise. Výsledkem zasedání Evropské rady

jsou takzvané závěry, jež stanovují postoj Evropské unie ke klíčovým politickým otázkám.¹²

3.3 Evropská integrace

3.3.1. Historie

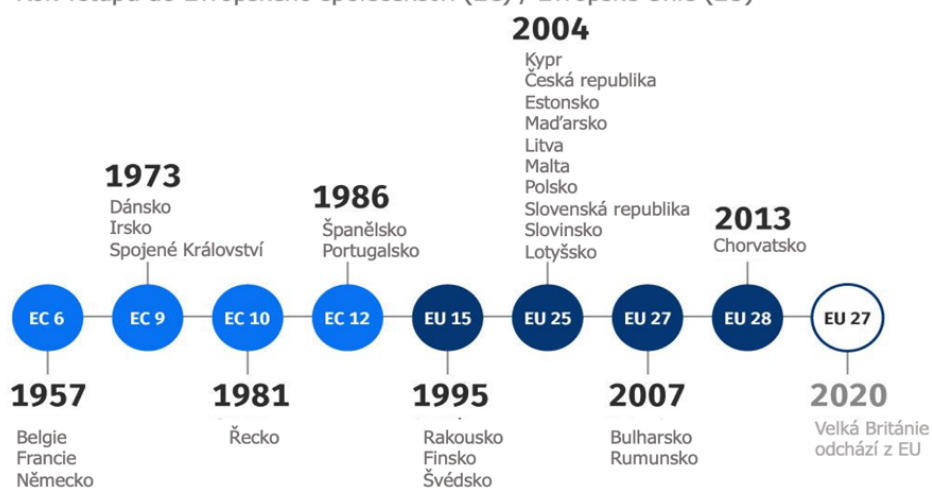
Snaha sjednotit Evropu v rámci užší spolupráce byla nejsilnější po druhé světové válce, která starý kontinent uvrhla do zdevastovaného stavu.¹³ Státy tak chtěly cestou spolupráce nejen předcházet dalším válečným konfliktům, ale též zmobilizovat veškeré možné zdroje na poválečnou obnovu.¹⁴

V roce 1950 představila dvojice francouzských politiků Jean Monnet a Robert Schuman tzv. Schumanovu deklaraci. Jednalo se o plán ke sjednocení Evropy a obnově míru mezi státy po druhé světové válce.¹⁵ Základem tohoto plánu bylo vytvořit mezinárodní organizaci, která bude úzce spolupracovat při výrobě a obchodu s uhlím a ocelí, což byly po 2. světové válce významné strategické komodity.¹⁶ Tento plán přijalo v roce 1952 prvních 6 států (Francie, Německo, Belgie, Lucembursko, Nizozemsko a Itálie) a vzniklo Společenství uhlí a oceli (ESUO), což byl první počátek dnešní Evropské unie.¹⁷

V roce 1957 tato šestice států založila další dvě společenství, sice Evropské hospodářské společenství (EHS) a Evropské společenství pro atomovou energii (EURATOM), a to skrze takzvané Římské smlouvy.¹⁸ Cílem těchto smluv bylo rozšířit spolupráci v dalších oblastech,

Časová osa Evropské unie

Rok vstupu do Evropského společenství (EC) / Evropské Unie (EU)

Obrázek 1: Časová osa rozšiřování EU

jakými byly společný trh, trh se zemědělskými a průmyslovými produkty a také na trh se štěpnými materiály.¹⁹

Postupem let se toto uskupení rozšiřovala o nové členy a oblasti, která integrace zahrnovala.

Česká republika vstoupila do Evropské unie v roce 2004 společně s dalšími 9 státy v rámci takzvaného „východního rozšíření“.²⁰ Posledním státem, který do Evropské unie vstoupil, bylo v roce 2013 Chorvatsko.

V letech 2013–2020 měla Evropská unie 28 členů, avšak na základě výsledků referenda o vystoupení Velké Británie (tzv. Brexit) opustilo v roce 2020 Evropskou unii Spojené království.²¹

V roce 2024 má Evropská unie 27 členů, žije v ní zhruba 449 milionů obyvatel a je druhou největší ekonomikou světa.²²

3.3.2. Roviny evropské integrace

Integrace má v rámci Evropské unie několik rovin.

- **Politická**
 - bezpečnostní a zahraniční politika
 - státy Evropské unie sdílí společnou vizi zahraniční a bezpečnostní politiky a koordinují společné diplomatické kroky
 - politika v rámci EU
 - státy Evropské unie, respektive orgány EU, společně rozhodují o politickém směřování, navrhuji a přijímají legislativu, která poté platí ve všech členských státech
 - jednou za pět let se konají volby do Evropského parlamentu, kam občané EU volí své zástupce
- **Hospodářská a měnová**
 - vnitřní trh
 - v rámci EU funguje tzv. vnitřní trh, což znamená volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu
 - měna
 - státy, které používají společnou měnu euro, jsou součástí takzvané Eurozóny
- **Další**
 - spolupráce v sociálních otázkách, při vědě a výzkumu, při ochraně životního prostředí či vzdělání (program Erasmus+)

Evropská integrace

Obrázek 2: Evropská integrace

4 Výhody a nevýhody rozšiřování

4.1 Proč chtějí státy do EU? A proč z EU?

Cílem politiky rozšiřování Evropské unie je podporovat mír a stabilitu v regionech v blízkosti hranic EU.²³ Snahou Evropské unie je zlepšovat kvalitu života lidí, přinášet prosperitu a podporovat země, jež se snaží o vstup do EU, v dosažení unijních standardů.²⁴ Hlavní motivací zemí pro vstup do Evropské unie je tedy

garance unijních hodnot (zejména bezpečnosti, míru, lidských práv), vysoký životní standard, vyhlídka ekonomické prosperity a možnost získat postavení a silnější hlas na mezinárodním poli. Státy, které usilují o vstup do EU, si uvědomují, že členství by napomohlo jejich budoucímu vývoji a prosperitě.

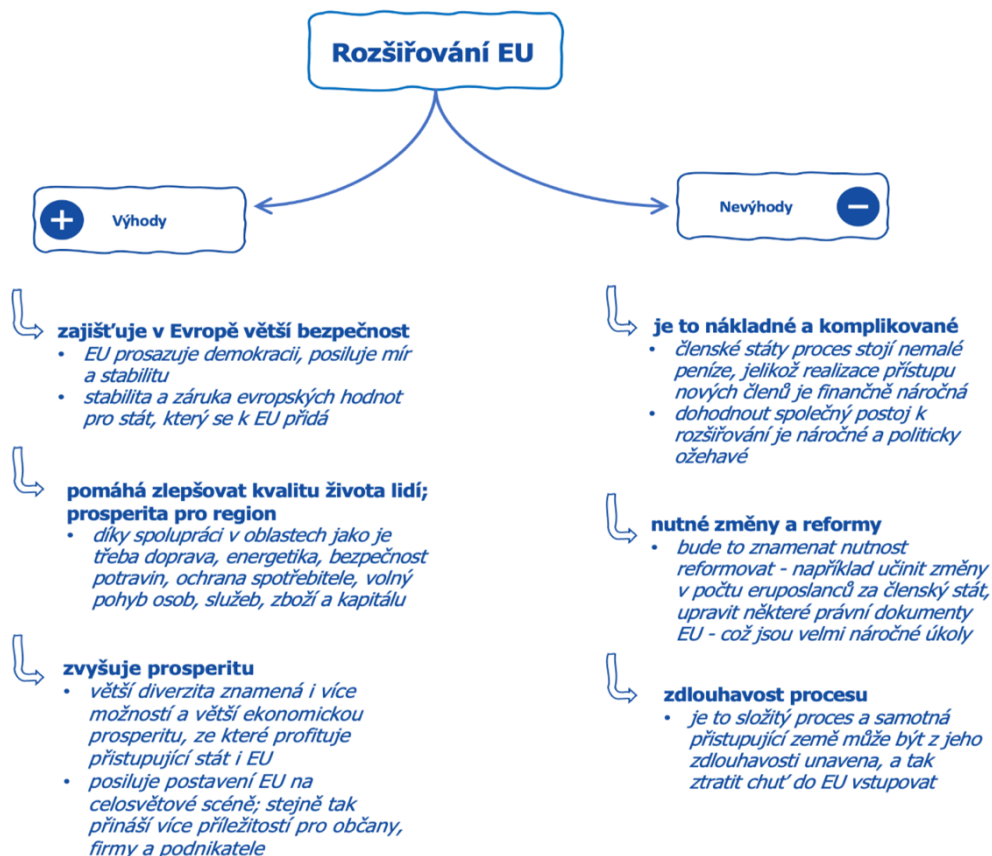
Naopak některé členské státy pociťují silnou míru euroskepticismu, neboli fenoménu, kdy se jim členství v EU jeví jako nevyhovující.²⁵ Výhrady mohou mít

například vůči hlasovacím mechanismům, přílišné byrokracii, společným rozhodnutím nebo ztrátě suverenity.²⁶

Nejvýraznějším projevem euroskepticismu a zatím jediným případem, kdy se členský stát rozhodl, že chce opustit Evropskou unii je tzv. Brexit, neboli odchod Spojeného království z Evropské unie. Příčin Brexitu bylo několik, mezi ty hlavní ale patřily euroskeptické nálady či nespokojenost s unijní migrační politikou.²⁷

Obrázek 3: Výhody a nevýhody členství v EU

Obrázek 5: Výhody a nevýhody rozšiřování z pohledu EU

4.2 (Ne)výhody rozšiřování z pohledu EU

Každý stát Evropské unie na její rozšiřování nahlíží i skrze svou zahraniční politiku, a proto není **názor EU na dané téma jednotný** a jednoznačný. Můžeme však rozlišit určité názorové proudy – například státy jako Česká republika, Rakousko, Slovinsko, Slovensko, Chorvatsko, Řecko či Itálie vidí v rozšiřování především výhody a **snaží se proces integrace nových členů urychlit**.²⁸

Na druhou stranu je k rozšiřování EU skeptická například Francie.²⁹ Ta klade důraz spíše na **vnitrou integraci** a posílení Unie v nynějších konturách a **rozšiřování o nové členy vidí jako potenciálně rizikové**.³⁰

V tomto ohledu se setkáváme i s dílčími problémy u jednotlivých států žádajících o vstup. Je to například případ Kosova se statutem potenciální kandidátské země, které po vyhlášení své nezávislosti na Srbsku **stále neuznává pět členských států EU** (Řecko, Španělsko, Kypr, Slovensko a Rumunsko). Logicky suverenitu Kosova neuznává ani samo Srbsko s kandidátským statutem pro vstup do EU.³¹

Podmínky vstupu upravují takzvaná Kodaňská kritéria:

- Stát musí být demokratický a dodržovat lidská práva.** Jedná se především o stabilitu institucí zaručujících demokracii, fungující právní stát a dodržování lidských práv včetně ochrany menšin.
- Stát musí být dostatečně ekonomicky vyspělý.** To znamená, že v něm musí fungovat tržní ekonomika a stát musí být natolik konkurenceschopný, aby se vyrovnal s tržní silou v rámci vnitřního trhu EU.
- Stát musí být schopen přijmout evropské hodnoty a cíle.** To znamená především sledovat cíle politické, hospodářské a měnové unie a přijmout společné normy a politiky, které tvoří soubor právních předpisů EU.

Obrázek 4: Kodaňská kritéria

5 Podmínky pro členství

Podle smluv, na nichž je EU založena, může každý evropský stát, který splňuje podmínky členství, požádat o přijetí do EU.³² Evropská unie „nezve“ státy, aby se k ní přidaly, ale státy podávají přihlášku samy. Podmínky vstupu se nazývají jako tzv. Kodaňská kritéria.³³

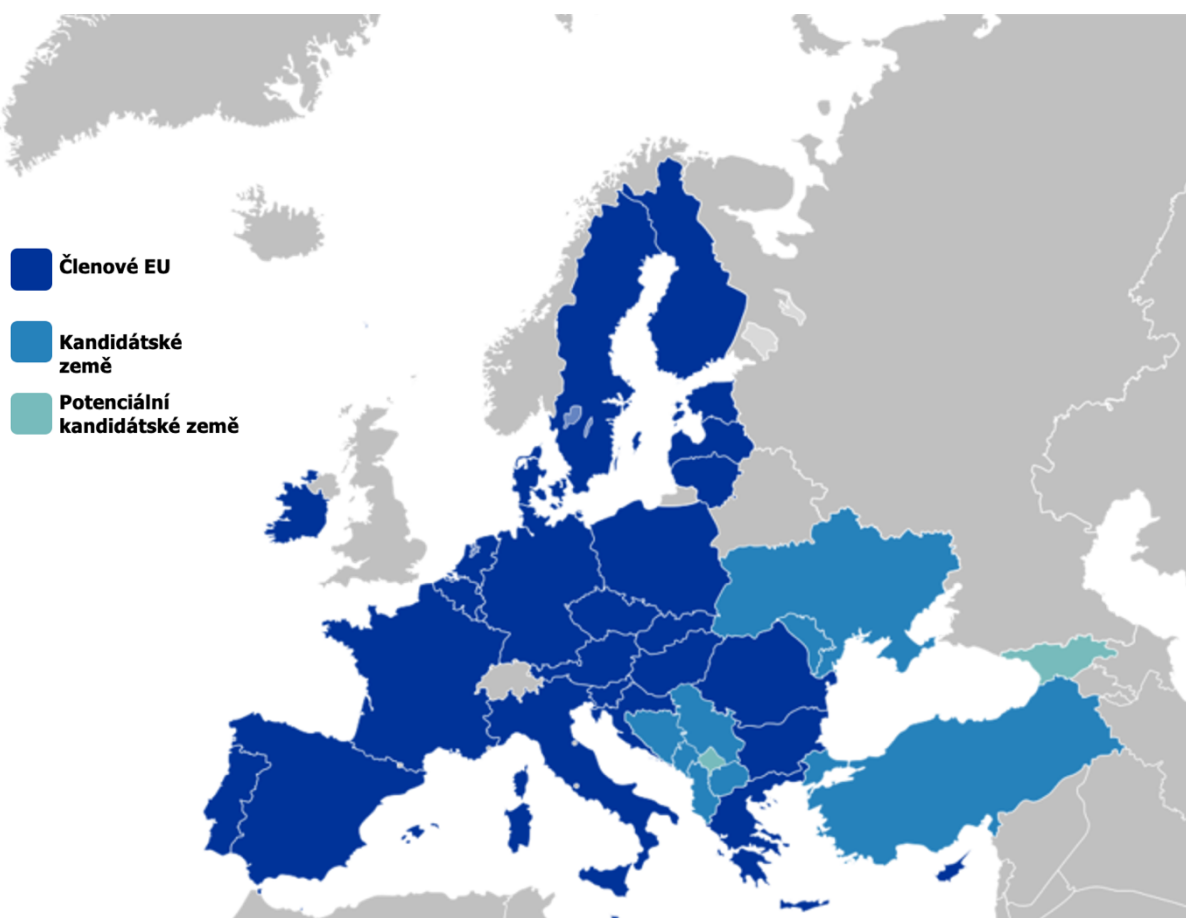
6 Kandidátské země a potenciální kandidátské země

Zemí, které podaly přihlášku do Evropské unie a mají status **kandidátské země**, je nyní osm.

Nejnovější kandidátskou zemí je Gruzie, která v roce 2023 obdržela od EU status kandidáta k přistoupení do EU.

Potenciální kandidátské země jsou pak takové země, které doposud nespĺňují požadavky pro členství v EU. Touto zemí je v současnosti **Kosovo**.³⁴

Kosovu brání v dalším postupu především jeho vztah se Srbskem, na němž Kosovo vyhlásilo nezávislost v roce 2008.³⁵ Navzdory tomu se však povedlo prosadit alespoň vízovou liberalizaci EU právě s Kosovem, která platí od ledna 2024.

Obrázek 6: Mapa EU a kandidátských a potenciálních kandidátských zemí

HISTORIE JEDNÁNÍ O

PŘÍSTUPOVÁNÍ ZEMÍ

SEVERNÍ MAKEDONIE - 2004

EU pokroky, jež Severní Makedonie činí směrem ke splnění přístupových podmínek, hodnotí pozitivně. Zároveň však další postup přístupového jednání podmiňuje konkrétním posunem v klíčových oblastech jako je boj s korupcí, reforma soudnictví či veřejné správy

SRBSKO - 2009

Přístupová jednání probíhají se Srbskem od roku 2014, největším problémem přístupu je však otázka Kosova, které Srbsko jako stát neuznává. Další překážkou vstupu je srbská zahraniční politika, jež je mnohdy v rozporu s tou evropskou. v červnu 2024 se na popud EU měli sejít představitelé Kosova a Srbska za účelem posunutí jednání, avšak vzhledem k tomu, že k setkání nedošlo, zůstává situace Kosova i Srbska na mrtvém bodě a jejich přístup do EU není v dohledné době reálný

MOLDAVSKO - 2022

Kandidátský status získalo v roce 2022 společně s Ukrajinou především z důvodu geopolitického zájmu EU na stabilitě v regionu. Přestože EU Moldavsko štedřile finančně podporuje, je jeho přijetí do EU vzdálené kvůli nutnosti přijetí širokých reforem. v červnu 2024 zahájilo Moldavsko přístupové rozhovory

KOSOVO - 2024

2024 Kosovo je jedinou zbývající zemí, která zůstává pouze potenciální kandidátem pro vstup do EU. V lednu 2024 však došlo alespoň k vizové liberalizaci mezi Kosovem a EU. To znamená, že se zmínila pravidla pro získávání víz pro občany Kosova, kteří chtějí přijít do EU.

1987 - TURECKO

Turecko je zemí, jejíž přístupová jednání trvají nejdéle. V roce 1987 podalo Turecko přihlášku a v roce 2005 byla zahájena přístupové jednání. Ta byla ale v roce 2018 pozastavena, protože se v Turecku zhoršuje situace v oblasti demokracie, právního státu a lidských práv. Turecko zůstává kandidátskou zemí a je pro EU klíčovým partnerem v mnoha oblastech, postupným odkláněním se od „evropských hodnot“ se ale jeho vstup do EU vzdaluje.

ČERNÁ HORA - 2008

Přístupová jednání s Černou Horou probíhají od roku 2012 a z kandidátských zemí má nejvyšší šance na brzký vstup do EU.

2009 - ALBÁNIE

Kandidátský status získala v roce 2014, přístupová jednání však dosud nebyla zahájena, jelikož kondice Albánie pro přijetí zaostává a nedaří se jí plnit nutné reformy.

2016 - BOSNA A HERCEGOVINA

Kandidátský status získala v roce 2022, dosud však nebyla zahájena přístupová jednání. Největší překážkou vstupu do EU je problematika Bosny a Hercegoviny jako mnohonárodnostního státu, v němž bude komplikované přijímat nutné reformy a zajistit jejich realizaci. v březnu 2024 se lídři EU na summitu shodli, že dojde k zahájení přístupových rozhovorů

2022 - UKRAJINA

Kandidátský status jí byl udělen po začátku ruské invaze. EU podporuje Ukrajinu v probíhající válce a poskytuje jí obsáhlé finanční prostředky, jelikož strategicky je pro EU důležité zachovat Ukrajinu stabilní. Země však bude muset před možným vstupem do EU projít řadou reforem. v roce 2024 byly rovněž zahájeny přístupové rozhovory

2024 - GRUZIE

V prosinci 2023 došlo pro Gruzii k velkému posunu, kdy se z potenciální kandidátské země stala kandidátskou zemí, když obdržela od EU status kandidáta k přistoupení do EU.

Obrázek 7: Časová osa a stav procesu přijímání zemí od podání přihlášky

7 Závěr

Projekt evropské integrace se začal formovat po druhé světové válce ve snaze zabránit dalším vojenským konfliktům a s cílem obnovit ekonomickou prosperitu v Evropě. Nejdříve založila šestice států organizaci ESUO, a jelikož se toto společenství osvědčilo, integrace se postupně rozšířila i do dalších odvětví prostřednictvím EHS a EURATOM. Tato Evropská společenství položila základ dnešní Evropské unii. Postupem času se k daným společenstvím přidávaly další evropské státy a integrace získala několik dalších rozměrů.³⁶

Během let se Evropské unie postupně rozšiřovala a po posledním rozšiřování v roce 2013 o Chorvatsko čítala Evropská unie 28 členských států. Rok 2013 byl však posledním rokem, kdy proběhlo rozšíření a od té doby proces rozšiřování stagnuje.³⁷ Naopak se projeví opačné tendence a společně s nárůstem euroskepticismu vyvrcholily historicky prvním odchodem členského státu z Evropské unie, a to sice Spojeného

království v roce 2020. Během let 2020–2022 zůstává otázka rozšiřování Evropské unie poněkud upozaděna, avšak v souvislosti s ruskou agresí na Ukrajině, která vypukla v únoru 2022 a se změnou geopolitické reality se otázka rozšiřování znovu otevřela a třem zemím byl udělen kandidátský status.³⁸

V současnosti má Evropská unie 27 členských států, 9 států má status kandidátské země a jeden stát, a to sice Kosovo, je potenciálním kandidátem pro vstup do EU. Rozšiřování Evropské unie tak dostalo nový impuls.

Některé členské státy rozšiřování značně podporují, některé podporují rozšiřování jen o určité kandidáty a některé státy kladou důraz na intenzivnější vnitrouijní integraci a rozšiřování EU pro ně není aktuální. Jak, kdy a zda vůbec další rozšiřování EU v budoucnosti proběhne, tedy zůstává otázkou.

Otázky pro jednání

- Jakou pozici zastává v rozšiřování EU Váš stát? Je spíše příznivce rozšiřování, nebo odpůrce?
- Měla by se EU v současnosti rozšiřovat? Proč ANO/NE?
- Pokud ANO, má Vámi zastupovaný stát své prioritní státy, kterým chce do EU „pomoci“? Nebo naopak jsou země, jejichž vstup do EU je pro Váš stát nemyslitelný?
- Převažují při rozšiřování EU výhody nebo nevýhody?
- Mělo by být rozšiřování urychleno? Měla by se EU rozšiřovat rychleji, i když nebudou splněny všechny podmínky, nebo by se mělo postupovat řádně, i přesto, že přístup některých států může trvat desetiletí?

Doporučené zdroje

1. *Bek ladí Evropu: Rozšiřování EU*. Euroskop
<https://euroskop.cz/2022/11/22/bek-ladi-evropu-rozsirovani-eu/>
2. *Bruselské chlebičky: Aby EU byla supervelmoc, nesmí být jen supermarket, říká politický geograf Romancov*. Můj rozhlas
<https://www.mujrozhlas.cz/bruselske-chlebicky/aby-eu-byla-supervelmoc-nesmi-byt-jen-supermarket-rika-politicky-geograf>
3. BURAS, Piotr a ENGJELLUSHE, Morina. *Vision 2030: Four steps towards the new EU enlargement*. ECFR
<https://ecfr.eu/article/vision-2030-four-steps-towards-the-new-eu-enlargement/>
4. *ČR a další země žádají rychlejší postup při rozšíření EU o západní Balkán*. Deník N
<https://denikn.cz/minuta/1178176/>
5. DOČKAL, Vít a KANIOK, Petr, 2006. *Evropská unie pro střední školy*. Masarykova univerzita. ISBN 80-210-3976-0
<https://mve.fss.muni.cz/media/3233960/eu-pro-ss-text-web.pdf>
6. *Encyklopedie EU*. Euroskop
<https://euroskop.cz/evropska-unie/encyklopedie-eu/>
7. *Historie EU*. Online. Evropská unie. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu_cs.
8. PLEVÁK, Ondřej. *EU dlouho váhala, další rozšíření je ale strategická nutnost*. Online. Euractiv. Dostupné z: <https://euractiv.cz/section/rozsireni-eu/news/eu-dlouho-vahala-dalsi-rozsireni-je-ale-strategicka-nutnost/>
9. PLEVÁK, Ondřej. *Otevřela válka okno příležitosti pro rozšíření EU? Jen iluze, skutečné změny chtějí čas a odhodlání všech*
<https://euractiv.cz/section/rozsireni-eu/news/otevrela-valka-okno-prilezitosti-pro-rozsireni-eu-jen-iluze-skutecne-zmeny-chteji-cas-a-odhodlani-vsech/>
10. *Rozšíření EU*. Evropská komise
https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/eu-enlargement_cs

Seznam zdrojů

- ¹ *Demokratický deficit*. Online. Eur-lex. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:democratic_deficit. [citováno 2023-09-04].
- ² *Evropská rada: úloha a pravomoc*. Online. Evropská unie. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-council_cs. [citováno 2023-09-03].
- ³ *Encyklopedie EU*. Online. Euroskop. Dostupné z: <https://euroskop.cz/evropska-unie/encyklopedie-eu/>. [citováno 2023-09-01].
- ⁴ *Encyklopedie EU*. Online. Euroskop.
- ⁵ *Smlouva o Evropské unii (Konsolidované znění)*. Článek 5. Online. Eur-lex. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0008.02/DOC_1&format=PDF. [citováno 2023-09-05].
- ⁶ *Smlouva o Evropské unii (Konsolidované znění)*. Článek 3. Online. Eur-lex. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0008.02/DOC_1&format=PDF. [citováno 2023-09-05].
- ⁷ Evropská rada. Online. Euroskop. Dostupné z: <https://euroskop.cz/evropska-unie/institute-eu/evropska-rada/#:~:text=Evropsk%C3%A1%20rada%2C%20n%C4%9Bkdy%20naz%C3%BDv%C3%A1na%20nep%C5%99esn%C4%9B%20i%20%E2%80%9Esummit%E2%80%9C%2C%20je,p%C5%99edstavitel%C5%AF%20%C4%8Dlensk%C3%BDch%20zem%C3%AD%20%28hlav%20st%C3%A1t%C5%AF%20a%20op%C5%99edsed%C5%AF%20v%C3%A1d%29>. [citováno 2023-09-05].
- ⁸ *Evropská rada: úloha a pravomoc*. Online. Evropská unie. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-council_cs. [citováno 2023-09-03].
- ⁹ tamtéž
- ¹⁰ BLAHUŠIAK, Igor. Evropská rada. In: Euroskop.cz [online]. [cit. 2022-29-08]. Dostupné z: <https://euroskop.cz/evropska-unie/institute-eu/evropska-rada/>
- ¹¹ Euronews. In: Euronews.com [online]. [cit. 2024-29-07]. Dostupné z: <https://www.euronews.com/my-europe/2024/06/27/eu-leaders-agree-on-top-jobs-ursula-von-der-leyen-antonio-costa-and-kaja-kallas>
- ¹² *Jak funguje Evropská rada*. Online. Consilium. Dostupné z: <https://www.consilium.europa.eu/cs/european-council/how-the-european-council-works/>. [citováno 2023-09-05].
- ¹³ *Historie Evropské unie 1945–59*. Online. Evropská unie. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59_cs. [citováno 2023-09-05].
- ¹⁴ *Encyklopedie EU*. Online. Euroskop. Dostupné z: <https://euroskop.cz/evropska-unie/encyklopedie-eu/>. [citováno 2023-09-01].
- ¹⁵ *Schumanova deklarace – květen 1950*. Online. Evropská unie. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59/schuman-declaration-may-1950_cs. [citováno 2023-09-05].
- ¹⁶ tamtéž
- ¹⁷ tamtéž
- ¹⁸ *První smlouvy: Fakta a čísla o Evropské unii*. Online. Evropský parlament. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/1/prvni-smlouvy>. [citováno 2023-09-05].
- ¹⁹ tamtéž
- ²⁰ FIALA, Petr; KRUTÍLEK, Ondřej a PITROVÁ, Markéta, 2018. *Evropská unie*. 3., aktualizované, rozšířené a doplněné vydání. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK). ISBN 978-80-7325-450-6.
- ²¹ *Co je Brexit?* Online. Brexitinfo. Dostupné z: https://www.brexitinfo.cz/cs_cz/vystoupeni-velke-britanie-z-eu/. [citováno 2023-09-05].
- ²² *Facts and figures on life in the European Union*. Online. European union. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/key-facts-and-figures/life-eu_en. [citováno 2023-09-03].
- ²³ *Rozšíření EU*. Online. Evropská komise. Dostupné z: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/eu-enlargement_cs. [citováno 2023-09-01].
- ²⁴ tamtéž
- ²⁵ *Euroscepticism: Brexit, Immigration & Sovereignty*. Online. Britannica. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Euroscepticism>. [citováno 2023-09-04].
- ²⁶ tamtéž

-
- ²⁷ LEE, Timothy. *Why did Britain vote to leave the EU?* Online. Vox. Dostupné z: <https://www.vox.com/2016/6/25/12029962/why-did-britain-leave-the-eu>. [citováno 2023-09-01].
- ²⁸ ČR a další země žádají rychlejší postup při rozšíření EU o západní Balkán. Online. Deník N. 23.6. 2023. Dostupné z: <https://denikn.cz/minuta/1178176/>. [citováno 2023-09-07].
- ²⁹ DEMPSEY, Judy. *Europe's Enlargement Problem*. Online. Carnegie Europe. 2019. Dostupné z: <https://carnegieeurope.eu/strategieurope/80203>. [citováno 2023-09-07].
- ³⁰ TREGOURES, Loic. *By blocking enlargement decision, Macron undercuts France's Balkan goals*. Online. Atlantic Council. 30.10.2019. Dostupné z: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/by-blocking-enlargement-decision-macron-undercuts-frances-balkan-goals/>. [citováno 2023-09-07].
- ³¹ *Which countries recognise Kosovo's statehood?*. Online. Al Jazeera. 17.2. 2023. Dostupné z: <https://www.aljazeera.com/news/2023/2/17/mapping-the-countries-that-recognise-kosovo-as-a-state-2>. [citováno 2023-09-07].
- ³² *Smlouva o Evropské unii (Konsolidované znění). Článek 49*. Online. Eur-lex. Dostupné z: eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016M/TXT. [citováno 2023-09-05].
- ³³ *Přístupová kritéria (kodaňská kritéria)*. Online. Eur-lex. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM:accession_criteria_copenhagen. [citováno 2023-09-05].
- ³⁴ *Členství v EU a jeho podmínky, kandidátské země: Přistoupení k EU*. Online. Evropská unie. Dostupné z: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/joining-eu_cs. [citováno 2023-09-03].
- ³⁵ *Kosovo profile*. Online. BBC News. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-europe-18328859>. [citováno 2023-09-04].
- ³⁶ *Schumanova deklarace – květen 1950*. Online. Evropská unie.
- ³⁷ PLEVÁK, Ondřej. *Rozšíření přehledně: Jak jsou na tom země, které chtějí vstoupit do EU?* Online. Euractiv.
- ³⁸ *tamtéž*

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání čtyř klíčových mezinárodních organizací – OSN, NATO, EU a G20.

Asociace pro mezinárodní otázky

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu a vzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Jana Staňková

Autorka je spolupracovnicí Asociace pro mezinárodní otázky a členkou přípravného týmu Pražského studentského summitu.

Autor: Jana Staňková

Imprimatur: Michaela Staňková, Anna Marie Podlipná, Barbora Trčková

Jazyková úprava: Michaela Staňková, Barbora Trčková

Infografika: Alice Schreiberová

Sazba: Tereza Hrachovcová

Grafická úprava: Jaroslav Kopřiva, Adéla Bejčková

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) pro potřeby XXX. ročníku Pražského studentského summitu.

© AMO 2024

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 813 460

e-mail: summit@amo.cz

IČ: 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz